

til at håndtere de enorme mængder af papir fra myndighederne. Det hele skal udfyldes under strafansvar, og arbejdet udføres i forlængelse af normal arbejdstid. Når skattemyndighederne så finder mistanke og rejser sag, så er det ikke to ligeværdige parter. Den erhvervsdrivende må ofte foretage vurderingen af, om masser af møder og korrespondance med myndighederne står mål med det skattebetalingskrav, som den pågældende har modtaget. Og resultatet bliver alt for ofte resignation – man betaler og får fred. Så også her halter retssikkerheden, hvorfor reglerne skal gælde både for fysiske og juridiske personer.

Provenumæssige betragtninger

Gennemsnitligt får borgerne helt eller delvis medhold i deres klagesager i ca. 32 pct. (se bilag) af det samlede antal sager ved alle instanser, hvorfor der ikke forventes en eksplosiv stigning i udgifterne til omkostningsgodtgørelse på baggrund af forslaget, da dette jo tillige kun vedrører de tilfælde, hvor skatteborgerne får fuldt medhold, og SSL § 33 A, stk. 2, ophæves jo med forslaget, hvorved der i disse sager, hvor myndighederne vinder, herefter kun ydes 50 pct. omkostningsgodtgørelse mod gældende 85 pct.

I alle landets aviser har man gennem den senere tid kunne læse, at det går strygende for dansk økonomi, og at det netop er i disse opgangstider, at muligheden for at sænke skatterne er til stede. Det afvises dog af regeringen, da den jo kun ser én måde at finansiere det danske velfærdssystem på: – skatter og atter skatter og så en masse nye afgifter! Et er, at de danske borgere må bære et af verdens højeste skattetryk på deres skuldre, men de må så også retmæssigt kunne forvente, at der kun sker »tvangsmæssig« korrekt »udplyndring« af dem. Viser det sig, at de er blevet »uretmæssigt plyndret«, skal de ikke også bære at lide tab som følge heraf, så er der da slet ingen retfærdighed til.

Afsluttende bemærkninger

Forslaget vil forhåbentlig øge mængden af berettigede klagesager mod myndighederne. Sigtet med forslaget er at forbedre retssikkerheden derved, at flere skatteborgere tør løbe den økonomiske risiko ved at påklage myndighedernes afgørelse. Også mindrebedmedlede borgere vil turde klage, da de ikke længere skal bære 50 pct. af udgifterne selv, hvis de vinder over myndighederne.

Den nuværende 50 pct.-ordning ved vundne sager vender jo den »tunge ende nedad«, eftersom folk med lille indkomst (lavtlønsgrupper og små selvstændige

erhvervsdrivende) ofte simpelt hen ikke har råd til at føre sag. Deres retssikkerhed vil blive styrket betydeligt med forslaget, så vil advokaterne godt turde tage sagerne, når de mener, at de kan vindes. I dag må advokaten i sin rådgivning af klienter nøgternt konstatere, at selv om borgeren evt. står til at kunne vinde sin skattesag, så har denne ikke nødvendigvis mulighed for af sin lille indkomst at betale de resterende 50 pct. af udgifterne til f.eks. advokaten, hvorfor søgsmål ofte afstås. Det er en gåde for forslagsstillerne, hvis ikke dette argument alene kan samle Folketinget.

Stigningen i de skatteretlige afgørelser må formodes at føre til, at retsstillingen inden for skatteretten hurtigere klarlægges gennem praksis, hvorved retssikkerheden og forudsigeligheden forbedres i både myndighedernes og borgernes interesse.

Endvidere håber forslagsstillerne på, at ændringen i omkostningsgodtgørelsesreglerne, hvorved det offentlige skal bære en større økonomisk byrde ved afgørelserne af de skatteretlige spørgsmål, fører til, at retsstillingen i højere grad klarlægges fra lovgivernes og Skatteministeriets side end ved hjælp af praksis, hvilket ville være en kærkommen effektivisering.

Er der bestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen, som borgere og virksomheder igen og igen kommer i tvivl om, så må regeringen og Folketinget påtage sig at få reglerne gjort mere tydelige. Også Ligningsrådets og Skatteministeriets udsendelse af vejledninger og cirkulærer kan være med til at fjerne de mange tvivlstilfælde. Forslagsstillerne vil i den forbindelse pege på det gode eksempel, da idrættens verden i samarbejde med Skatteministeriet fik udarbejdet en vejledning omkring momsregning for idrætsforeninger. Det skete efter en række tvivlsager. Vejledningen blev skrevet i et let forståeligt sprog, så brugerne ikke længere misfortolkede reglerne. Forslagsstillerne vil opfordre til, at skatteministeren påtager sig at få udformet let forståelige vejledninger inden for flest mulige områder. Det alene kan begrænse antallet af unødvendige tvister på skatteområdet.

Styrkeforholdet mellem de ressourcestærke skattemyndigheder og den »lille« skatteborger vil blive forbedret betydeligt, og det er indres, at det er lovgiverne selv, der har skabt et så indviklet skattesystem, at det er nødvendigt for borgerne at søge sagkyndig bistand for overhovedet at kunne tale sin sag mod skattemyndighederne. (Også professor ved Syddansk Universitet Ole Bjørn, som også er formand for Ligningsrådet, påpeger det ulige styrkeforhold, se Ritzau d.17/12-00 kl.18:22).